

سخنرانی رفیق اشرف دهقانی و اهمیت مراسم چهلمین سالگرد حماسه سیاهکل در تورنتو!

چهلمین سالگرد حماسه سیاهکل در روز شنبه ۵ فوریه ۲۰۱۱ با حضور رفیق اشرف دهقانی در شهر تورنتو (کانادا) برگزار شد. با توجه به اهمیت سیاسی- انقلابی سخنرانی رفیق اشرف و استقبال قابل تقدیر عزیزانی که با شور و هیجان و عشق مبارزاتی خود فضائی سرشار از صمیمیت در سالن بوجود آورده بودند، این مراسم را با شکوهمندی خاص خود می توان یک رویداد تاریخی به یاد ماندنی محسوب کرد.

با اینکه بررسی کامل مسائل مختلفی که رفیق اشرف دهقانی در سخنرانی خود مطرح کرد نیاز به فرصت بیشتری دارد که از محدوده این گزارش خارج است، اما در اینجا پس از اشاره ای به برخی از جنبه های مهم این مراسم، به برخی از نکات مهم سخنرانی آن رفیق نیز اشاره خواهد شد.

مراسم گرامیداشت یاد رزمندگان سیاهکل در ساعت ۷ با شرکت حدود ۸۰۰ نفر، با پخش کلیپ "رستاخیز سیاهکل" و اجرای سرود "سر اومد زمستون" شروع شد. سپس هنگامی که نوبت به سخنرانی رفیق اشرف دهقانی رسید و وی برای سخنرانی به روی صحنه رفت، مردم برای ادای احترام به این رفیق از جا برخاسته و با دست زدن و سر دادن شعار "درد بر فدایی" و "فدایی، فدایی تو افتخار مایی" و با ابراز احساسات شدید رفیقانه از او استقبال کردند. چنان شور و شغف عمیق انقلابی در جمع ایجاد شده بود که بسیاری از آن ها نتوانستند از سرازیر شدن اشک شوق خود جلوگیری کنند.

رفیق اشرف دهقانی در پاسخ به این احساسات پاک مردم ضمن ابراز سپاس از "ابراز محبت های" آنان، سخنانی که نشان از قدردانی او نسبت به مردم مبارز و آزادیخواه است را بیان نمود. او گفت که: من همیشه اعتقاد داشتم و گفته ام که این ابراز احساسات عزیزان، صرفاً برای یک شخص نیست، بلکه این در واقع بیان احساس به نفس مقاومت انقلابی، به چریکهای فدائی خلق و به همه کمونیست ها و مبارزینی است که در راه تحقق آرمان های کارگران و دیگر توده های ستمدیده با خون خود نهال انقلاب ایران را آبیاری کردند، و به آن هایی که هنوز هم سرفراز و استوار و پایدار در مقابل دشمن ایستاده و مبارزه می کنند.

انعکاس واقعیت و درستی این حرف رفیق اشرف دهقانی را در درجه اول می شد در چهره رنج دیده زندانیان سیاسی سابق از گروه ها و خط و مشی های سیاسی مختلف که بعضی از آن ها را می شناختم و یا در آن مراسم با ایشان آشنا شدم، مشاهده کرد. انگار آن ها احساس می کردند رفیق و رفقا و مبارزینی وجود دارند که با رنج ها و شکنجه هایی که آن ها در سیاهچال های جمهوری اسلامی تحمل کرده اند دیر آشنا بوده، با آن ها همدردند و با مقاومت و مبارزه خود اجازه نمی دهند خون جانباختگان راه آزادی ایران فراموش شود. دیدن اشک های ایرانیان آزادیخواهی که امید ها و آرزوهای خلق مقاوم ایران در نگاهشان به این زن مبارز موج می زد، هر بیننده ای را تحت تأثیر قرار می داد.

یکی از خصوصیات مهم این مراسم، ترکیب سیاسی- اجتماعی شرکت کنندگان آن بود. حدوداً نصف جمعیت را فعالین سیاسی چپ تشکیل می دادند و نصف دیگر شامل اقدشار اجتماعی مختلف ایرانیان آزادیخواه مقیم تورنتو بود. برخی نیز از شهرهای مختلف آمریکا و اروپا برای شرکت در مراسم و دیدار با رفیق اشرف دهقانی و شنیدن سخنان او از نزدیک، به تورنتو آمده بودند. چه چیزی این افراد مختلف را زیر یک سقف جمع کرده بود؟ کدام نقطه اشتراک در گذشته و زمان حال این انسان ها موجب شده که چنین فضایی سرشار از صمیمیت و دوستی ایجاد شود؟ به گونه ای که رفیق چنان در حلقه محبت این انسان ها قرار بگیرد که نیازی نباشد که برای محافظت رفیق از گزند دشمن و بدخواهان اقدام خاصی صورت بگیرد؟ به نظر من رفیق اشرف دهقانی با زندگی سراسر مبارزاتی خود، به عنوان یک زن انقلابی، سمبل مقاومت و مبارزه اقدشار مختلف مردم ستمدیده ایران بر علیه ستمگران و سرکوبگران است، و این، آن عنصر اجتماعی است که این انسان های آزادیخواه را به یکدیگر نزدیک کرده و موجب شده که همه آن ها، از فعالین سیاسی گروه های انقلابی مختلف گرفته تا مردم آزادیخواه و مترقی در یک جا جمع شوند و فضای دوستانه و رفیقانه ای را بوجود آورند.

حضور این زن کمونیست و مبارز که به الگو و سرمشقی انقلابی برای همه نسلهای مبارز کنونی و آینده تبدیل شده، موجب شده بود که تعداد زیادی از جوانان و نوجوانان نیز در این مراسم شرکت کنند. حضور تعدادی از جوانانی که در خیزش انقلابی سال گذشته در ایران شرکت کرده بودند، در این مراسم چشمگیر بود. آنها با معرفی خود به رفیق اشرف و توضیح این که در چه زمانی و چگونه با نام وی آشنا شده اند، با رفیق اشرف دهقانی گفتگو کرده و سئوال ها و مسائل مختلفی را با او در میان می گذاشتند. کودکانی را دیدم که کتابهای صمد را در دست گرفته و پیش رفیق اشرف می آوردند و با "خواهر صمد بهرنگی" از علاقه اشان به داستان های صمد می گفتند. این صحنه ها فعالین سیاسی نسل گذشته را به یاد دوران کودکی و نوجوانی خود انداخته بود.

شاعر آزادیخواه افغانی، رحیمه توخی و تعدادی از مبارزین انقلابی افغانستان نیز در این مراسم شرکت کردند. یکی از اشعار انقلابی رحیمه توخی نیز توسط یکی از رفقای برگزارکننده خوانده شد. حضور مبارزین کشورهای خاورمیانه در این مراسم نشان دهنده تأثیر عمیقی است که حماسه سیاهکل روی مبارزات انقلابی خلق های منطقه داشته است.

رفیق اشرف دهقانی سخنرانی خود را با نگاهی به تاریخ سازمان چریکهای فدایی خلق ایران شروع کرد، او نکته بسیار مهمی را در این رابطه توضیح داد و گفت که "چون ما نمی خواهیم در گذشته و تاریخ گذشته باقی بمانیم، باید بینیم که از آفتابکاران جنگل چه آموزش هائی را می توان برای تغییر شرایط کنونی آموخت؟ و اساساً دلیل بررسی تاریخ هم این است که از آن درسی برای شرایط حال و آینده گرفته شود. گذشته چراغ راه آینده است و اتفاقاً به همین دلیل است که تاریخ توسط طبقات حاکم تحریف می شود تا نسل های جوان نتوانند به درس های نهفته در مبارزات گذشته دست یابند."

رفیق اشرف دهقانی توضیح داد که چریکهای فدائی خلق با بررسی و تحلیل شرایط ایران و جهان به این نتیجه رسیدند که "مبارزه مسلحانه توده ای طولانی، و نه قیام، استراتژی منطبق با شرایط جامعه ایران

است. این استراتژی، فقط جنبه نظامی ندارد، بلکه در طی جنگ با ارتجاع، فضا و محیطی در جامعه بوجود می آید که امکان متشکل شدن را به طبقه کارگر و دیگر اقشار و طبقات مردمی می دهد. " او در قسمت دیگری از سخنرانی خود تأکید کرد که با توجه به دلایل اساسی اتخاذ آن استراتژی مثل سیستم سرمایه داری وابسته در کشور و دیکتاتوری ناشی از آن که امروز نیز در جامعه ایران وجود دارند و به طور کلی همه واقعیت های اساسی باعث شده اند که این راه در شرایط کنونی هم همچنان راه درست انقلاب ایران باشد. او همچنین به تغییراتی که از زمان سیاهکل تا کنون در جامعه ایران بوجود آمده نیز اشاره کرد و تأکید نمود که تاکتیک های مبارزاتی در حال حاضر را باید بر اساس شناخت از وضعیت کنونی برگزید. ولی در هر حال به گفته رفیق اشرف دهقانی "اولین و مهمترین درس "آفتابکاران جنگل" این است که قهر ضد انقلابی را تنها با قهر انقلابی می شود پاسخ داد."

رفیق اشرف دهقانی با رجوع به تجارب تاریخی مبارزات گذشته نشان داد که چگونه نسل جوان انقلابی کنونی می تواند از نسل "آفتابکاران" بیاموزد. وی به توضیح مشکلاتی که امروز در پیشروی نسل انقلابی کنونی وجود دارد پرداخت و گفت که باید دید که در شرایط کنونی چه موانعی پیشروی جنبش مردم قرار دارد و با چه اقداماتی می شود آن مشکلات را از سر راه برداشت. او در این رابطه توضیح داد که: "بحث بر سر یادگیری از درس های نهفته در تاریخ است."

رفیق اشرف، مشکل اساسی مردم ما برای رهائی از سلطه حاکم در شرایط کنونی را "فقدان رهبری" اسم برد، و تشکیل یک تشکل کمونیستی را اولین گام برای پاسخ دادن به این نیاز اساسی بر شمرد و تأکید کرد که در شرایط دیکتاتوری در ایران، یک تشکل انقلابی تنها با توسل به سلاح قادر به حفظ خود و انجام کارهای مبارزاتی است، و "یک تشکل انقلابی تنها از طریق جنگیدن با رژیم سرکوبگر می تواند خود را به پیشروی مردم تبدیل کند." او سپس گفت که "وظیفه ما، وظیفه همه نیروهای انقلابی و همه کسانی که دل در گروی آزادی خلق ستمدیده ایران دارند" این است که به هر وسیله ای که می توانیم در جهت ایجاد چنین تشکلی کوشش بکنیم و به شکل گیری آن یاری برسانیم.

سخنرانی رفیق اشرف دهقانی با این شعار به پایان رسید: "جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد."

در آخر این گزارش باید بگویم که با توجه به این که رفیق اشرف دهقانی در سخنرانی خود به توضیح بسیاری از مسائل مطرح در جنبش انقلابی پرداخت و به بسیاری از مبرم ترین پرسش ها پاسخ داد، از این رو مراسم بزرگداشت چهلمین سالگرد سیاهکل و سخنان رفیق مورد توجه و استقبال گرم نه فقط مبارزین و فعالین سیاسی حاضر در آن مراسم بلکه مبارزینی که یا از طریق پالتاک و یا به شکل دیگری در جریان آن قرار گرفتند، واقع شد و همه آن ها ارزش و اهمیت انقلابی این مراسم و سخنرانی رفیق را در مجامع مختلف سیاسی مورد مطالعه و بررسی قرار داده و می دهند.

در عین حال دشمنان و بدخواهان نیز که برگزاری این مراسم را حرکتی بر علیه منافع ضد انقلابی و ضد خلقی خود به شمار آوردند، عکس العمل خاص خود را نسبت به آن داشتند. مثلاً با این که از حدود دو ماه

پیش روز و ساعت برگزاری مراسم سياهکل از طرف چريکهای فدائی خلق اعلام شده بود، بعضی از آن ها با اطلاع از سخنرانی رفیق اشرف در آن مراسم، درست در همان زمان در تورنتو برگزاری جلساتی را اعلام و در روزنامه های محلی با تأکید بر "همین شنبه" سعی کردند بدین وسیله کسانی را به جلسات خود جلب کرده و از آمدن هموطنانی به مراسم چهلمین سالگرد سياهکل جلوگیری نمایند که البته با شکست مواجه شدند. موارد دیگری را نیز در این زمینه می توان یاد آور شد. مثلاً یکی از مسئولین یک کانال تلویزیونی سلطنت طلب با مراجعه به کسبه و ایرانیان مقیم تورنتو به آنها گفته بود که "اگر به ما کمک مالی ندهید و ما را تقویت نکنید، کمونیست ها ایران را می گیرند. همین دیروز، ۸۰۰ نفر از کمونیست ها در همین شهر تورنتو (در چهلمین سالگرد سياهکل) دور هم جمع شده بودند..."

با تکیه بر چنین واقعیاتی است که باید گفت که مراسم چهلمین سالگرد حماسه سياهکل و استقبال پرشور مردم آگاه و فعالین سیاسی و کمونیست های انقلابی از آن، خاری است در چشم همه دشمنان خلق.

با سپاس از همه کسانی که در پشتیبانی از چريکهای فدائی خلق و رفیق اشرف دهقانی در این مراسم شرکت کردند.

۱۴ فوریه ۲۰۱۱